

Papa în Țara
Sfântă • 8

Evreii nedorți în casele de
vacanță austriece • 15

ISRAEL

ȘTIRI DIN

Nr. 07 – Iulie 2009

Moise, Isus și viitorul Israelului (Partea a III-a)

Pagina 4

בית שלום
BETH-SALOM

O PERSPECTIVĂ PANORAMICO-MESIANICĂ DIN IERUSALIM

Identitatea și crezul ucenicilor evrei ai lui Ieșua din Israel (Partea I)

«Când va veni Mângâietorul pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine» (Ioan 15,26).

DR. GERȘON NEREL – PARTEA A 36-A

Israel College of the Bible din Ierusalim este o școală biblică mesianic-evreiască. Scopul ei este acela de a le transmite studenților o înțelegere a rădăcinilor evreiești ale Noului Testament și de a-i familiariza cu contextul israelian al credinței în Ieșua. În perioada 24-25 mai anul curent, această instituție a organizat o conferință teologică evreo-mesianică, cu subiectul deosebit de incitant «Identitatea mesianică și israeliană». S-au tras concluzii asupra practicării credinței în diferite domenii ca psihologia, sociologia, teologia și istoria. La conferința de la hotelul «Galileea» din Netania, un oraș de pe coastă aflat la nord de Tel Aviv, au participat aproximativ 50 de persoane, printre care pastori, prezbiteri, diaconi și studenți din mai multe biserici locale, toți lideri ai organizațiilor evreiești mesianice.

În prelegerea mea am vorbit despre identitatea ucenicilor evrei ai lui Ieșua în statul modern Israel și despre specificitatea crezului fiecăruia. Diferitele mărturisiri de credință reflectă identitatea credincioșilor evrei nu doar din punctul de vedere al bazei teologice, ci și în ceea ce privește aspectul național și universal al credinței lor. Am analizat în total 20 de crezuri israeliene. Majoritatea provin de la membrii bisericilor locale, dar am prezentat și credința unor membri ai diferitelor organizații religioase ce își au centrul lucrării în evanghelizarea celorlalți. Aceste texte sunt publicate și pe internet. Ele sunt reprezentative pentru bisericile, adunările și organizațiile care sunt active în cadrul statului Israel. Pentru aceste mărturisiri de credință publicate există diferite denumiri ca «Declarații de credință», «Fundamentele credinței» sau scurt și simplu «Viziunea». Majoritatea profesiunilor de credință sunt publicate în limba ebraică și doar puține sunt traduse în limba engleză. Aceste «mărturisiri computerizate» conțin repere atât spiritualo-ideologice, cât și practice.

Pe lângă mărturisirile de credință care circulă astăzi pe internet, am amintit și alte texte care au fost publicate deja înainte de «epoca cyberspace». Un exemplu în acest sens îl reprezintă revista mesianică *Halapid* (Făclia, n.trad.), care a fost publicată din anul 1960 până în anul 1962 de către Ze'ev Kofsman și Moșe Immanuel ben-Meir. Aceștia au scris deschis despre nădejdea într-o «reînsuflețire a bisericii mesianice primare în forma ei inițială».

Majoritatea mărturisirilor de credință pe care le-am cules în cadrul studiului meu sunt expresia unei identități combinate sau a unei sinteze, deoarece ele creează o legătură între subiecte ca divinitate, om, Biserică, Israel, lume, trecut, prezent și viitor. Ele contribuie la formarea unui caracter aparte, permițându-i fiecărui credincios evreu mesianic să se identifice cu întreaga Biblie și să dezvolte un sentiment unic de apartenență printr-o relație strânsă atât cu poporul evreu, cât

Evreii mesianici se declară evrei din perspectiva naționalității și a loialității lor față de statul Israel, în timp ce, din perspectiva religiei lor, se declară creștini.

și cu Biserica din întreaga lume, formată din toți credincioșii creștini în Ieșua. În acest text se exprimă și faptul că evreii credincioși au parte de chemarea biblică de a depune mărturie despre credința lor în Mesia Ieșua, în timp ce rămân fideli și rădăcinilor și moștenirii lor iudaice.

Chiar și denumirile bisericilor mesianice relevă modul în care credincioșii în Ieșua își percep identitatea. Folosind nume precum Calea, Duhul Vieții, Păstorul lui Israel, Un glas în pustie, Corturile milei, Fântâna sau Untdelemnul bucuriei, aceste biserici transmit o identitate cuprinzătoare, comună, exprimând idealurile adevărului absolut sau conștiința de sine și văzându-se pe sine drept unelte în vestirea acestui adevăr. Astfel de denumiri conțin totuși și aspectul central al lucrării acestor biserici locale – cum ar fi de exemplu darurile Duhului Sfânt sau scopul de a le oferi ajutoare umanitare celor nevoiași din societate, așa cum găsim scris în Sfânta Scriptură (în cartea Faptele Apostolilor) că făceau primii credincioși.

Un punct central în diferitele mărturisiri de credință îl reprezintă și aspectul social-național, în special dezvoltarea

unei identități tipic israeliene. Această identitate sau atitudine apare adesea în locul iudaismului normativ. Prin identitatea lor israeliană, credincioșii mesianici din această țară își exprimă atât apartenența la popor, cât și loialitatea față de statul Israel. Susținerea lor nu este față de un sionism secular, ci față de unul biblic. Prin serviciul militar îndeplinit în cele mai multe cazuri în unitățile de elită ale armatei israeliene, această loialitate devine la fel de clară ca în cazul împlinirii altor datorii de cetățean al statului evreu.

Expresia de «identitate israeliană» a fost inclusă în anul 1967 în dicționarul ebraic al lui Avraham Even-Șoșan. În ediția revizuită din anul 2003, pentru această expresie a fost oferită următoarea explicație: «Evreii mesianici se declară evrei din perspectiva naționalității și a loialității lor față de statul Israel, în timp ce, din perspectiva religiei lor, se declară creștini.»

Multe mărturisiri de credință conțin afirmații de genul: «Noi suntem o biserică formată din israelieni.» Identitatea israeliană din ziua de azi este strâns legată de prezentarea lui Ieșua ca «Mesia lui

Israel, potrivit profețiilor Vechiului Testament.» De asemenea, în nenumărate rânduri am primit explicația că «Mesia este israelian.» Cu toate că mărturisirile de credință evidențiază identitatea națională evreiască, credincioșii mesianici sunt conștienți și de identitatea lor spirituală universală, și aceasta datorită faptului că au în comun cu frații lor dintre națiuni mântuirea și iertarea păcatelor în Ieșua. În cadrul acestei «duble identități» domnește totuși un echilibru sănătos între dimensiunea națională și aspectul spiritual universal.

Mărturisirile evreiești mesianice de credință ancorează identitatea credincioșilor într-o singură carte, și anume Sfânta Scriptură. Evreii mesianici nu vor să mai adauge nici o altă carte canonului biblic. Din păcate, adversarii credincioșilor evrei în Ieșua pot folosi crezul acestora ca pretext pentru excluderea lor din «Klal Israel» (lumea iudaismului, n.trad.), și aceasta din cauză că recunosc Noul Testament ca și Cuvânt al lui Dumnezeu. Totuși, nimeni nu îi poate exclude pe evreii mesianici din comunitatea israeliană, deoarece realitatea este mai puternică decât prejudecățile unor oameni. ■

INFORMAȚII DE CULISE DIN ISRAEL

VATICANUL ȘI ISRAELUL

Papa în Țara Sfântă

Vizita papei Benedict al XVI-lea în Țara Sfântă nu s-a desfășurat conform așteptărilor evreilor. Totuși, la plecare, pe scara avionului, papa a rostit discursul pe care ar fi trebuit să îl țină la Memorialul Holocaustului Yad Vașem.

În 2000 de ani, vizita din luna 2009 a fost doar cea de-a treia a unui suveran pontif în Israel. Papa este conducătorul Bisericii Catolice, fiind considerat urmașul apostolului Petru pe pământ. În anul 1964, papa Paul al VI-lea a adresat o scrisoare oficială președintelui statului evreu, folosind următoarea formulă de adresare: «Înălțimii voastre, Salman Șasar, Tel Aviv.» Papa a ignorat intenționat funcția conducătorului statului Israel și sediul oficial al acestuia, care era și atunci capitala Ierusalim, și nu Tel Aviv. În timpul vizitei sale de 11 ore, Paul al VI-lea nu a rostit deloc cuvintele «Israel» sau «evrei». Spre deosebire de acel eveniment de tristă amintire, vizita papei Ioan Paul al II-lea din anul 2000 a declanșat

mult entuziasm în Israel. El a lăsat la Zidul Plângerii o scrisoare deschisă adresată poporului evreu. Papa și-a cerut iertare în numele Bisericii Catolice pentru crimele comise de-a lungul istoriei împotriva evreilor. Nici un papă nu și-a făcut vreodată «Mea Culpa»¹ vizavi de Israel. Acesta este și unul dintre motivele pentru care poporul evreu a avut o deosebită considerație față de papa Ioan Paul al II-lea.

Papa Benedict al XVI-lea a fost cel de-al treilea papă care a vizitat Israelul. Din păcate, acesta a atins subiectul Holocaustului doar la despărțire, catalogându-l drept o «distrugere brutală din partea unui regim fără Dumnezeu, care a propagat o ideologie a antisemitismului și a

urii.» Mai dureros este faptul că Joseph Ratzinger (numele real al papei Benedict al XVI-lea, n.red.) a făcut parte din structurile acestui «regim fără de Dumnezeu», al cărui nume l-a păstrat intenționat sub tăcere. Purtătorul de cuvânt al Vaticanului a îndreptat fără să vrea atenția asupra trecutului întunecat al papei, când, din exces de zel, a declarat: «Ratzinger nu a fost în tinerețe hitlerist.» Totuși, imediat a doua zi, el a fost nevoit să își retracteze cuvintele. Știind că nu poate să infirme acest adevăr, papa a evitat cu diplomație orice referire la trecutul său pe parcursul întregii vizite în Israel.

Papa Benedict al XVI-lea a lăsat în cortul comemorativ de la Yad Vașem o predică scrisă de el însuși și pe care nici